

APRINDE LUMINA!

Bună dimineața, prieteni! Mă auziți bine în spate? Cu siguranță sunt o ființă privilegiată pentru că în dimineața aceasta pot fi pe această platformă după ce au fost puse mărturii atât de puternice. Voi încerca să spun puțin mai mult ca să aduc binecuvântări asupra noastră în timp ce stăm împreună.

...Unii dintre oamenii de aici au vorbit strălucit, punând mărturii minunate. Cât de mult apreciez aceasta; aceste mărturii aduse spre slava Domnului.

Acum ne vom apropia de Cuvânt, pentru că nu mi-am propus să-i țin două ore în picioare pe cei care nu au locuri. Voi știți că sunt un om fără educație, așa că pot vorbi doar prin inspirație. Desigur, dacă un om are educație și primește și inspirație poate vorbi mult mai clar, datorită educației, dar eu nu am educație așa că trebuie să mă folosesc de simboluri luate din natură și să mă exprim prin inspirația primită. Acesta este motivul pentru care uneori le este foarte greu oamenilor să mă înțeleagă. Sincer să fiu, și eu am fost foarte tulburat până am găsit în Biblie că Dumnezeu a vorbit la fel.

Priviți-l, de exemplu, pe Ioan Botezătorul. Nu avea nici o educație, dar știm cu toții că a venit din pustie și a început să-i vorbească bisericii. Am observat apoi cum s-a exprimat. El spunea: „Pui de năpârci...” Vedeți, folosea expresii din natură, din deșert, „Pui de năpârci” însemnând de fapt ceva ce este alunecos, periculos și înșelător. O persoană educată ar fi putut folosi cuvinte ca: „impostori” sau altceva de felul acesta, dar Ioan a folosit cuvântul „năpârcă” adică „șarpe”, și eu cred că toți au înțeles ce a vrut să spună.

Apoi a zis: „Să nu spuneți în inima voastră: noi aparținem aici sau dincolo pentru că vă spun că Dumnezeu este în stare să facă din pietrele acestea copii ai Săi...” Vedeți? Nu din cineva măreț ci „din pietrele acestea”.

El a folosit doar cuvinte luate din natură: „*Securea a fost înfiptă la rădăcina pomilor...*”

Un frate cu educație înaltă și cu aceeași inspirație putea spune: „El va anihila copacul...” deoarece și securea face același lucru. Totuși, Ioan a folosit aceste expresii pentru că nu avea nici o școală.

Acum haideți să ne plecăm capetele pentru un moment. Am aici și câteva cereri pentru rugăciune căci, după cum știți, aceasta este slujba mea: să mă rog pentru bolnavi.

Dacă mai este cineva care dorește să fie amintit în rugăciune, să ridice mâna.

Tatăl nostru ceresc, ne apropiem de sfințenia Ta prin Numele scumpului Tău Fiu, Domnul Isus, ca să punem aceste cereri la picioarele Tale. Te rog în mod deosebit pentru simpatica fiică a acestui frate, care a fost grav accidentată, dar nu uit nici celelalte cereri scrise, precum și pe cele spuse în taină, prin ridicarea mâinii. Tu ești un Dumnezeu infinit și cunoști fiecare suflet și cererile lui.

Te rugăm, deci, să ne răspunzi pentru că știm și credem că o poți face. Ia aceste câteva cuvinte care vor fi citite și inspiră-le, Doamne. Fie ca Duhul Sfânt să ne strângă mai aproape și să ne dea tălmăcirea Cuvântului, pentru că o cerem în Numele lui Isus Hristos.

În trecut îmi aminteam toate versetele din Scriptură, și alte lucruri, fără să mi le notez, dar acum nu mai merge chiar așa, de aceea, trebuie să-mi notez ideile ca să nu le uit.

Aș vrea să citim din **Isaia 42.1-7**, apoi din **Matei 4.12-16**. Vom începe cu **Isaia 42:**

„Iată Robul Meu, pe care-L sprijinesc, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata.

El nu va striga, nu-Și va ridica glasul și nu-l va face să se audă pe ulițe.

Trestia ruptă n-o va zdrobi, și mucul care mai arde încă, nu-l va stinge. Va vesti judecata după adevăr.

El nu va slăbi, nici nu se va lăsa, până va așeza dreptatea pe pământ; și ostroavele vor nădăjdi în Legea Lui.”

Așa vorbește Domnul Dumnezeu, care a făcut cerurile și le-a întins, care a întins pământul și cele de pe el, care a dat suflare celor ce-l locuiesc, și suflet celor ce merg pe el:

„Eu, Domnul, Te-am chemat ca să dai mântuire, și Te voi lua de mână, Te voi păzi și Te voi pune ca legământ al poporului, ca să fii Lumina neamurilor,

să deschizi ochii orbilor, să scoți din temniță pe cei legați, și din prinsoare pe cei ce locuiesc în întuneric.”

Acum voi citi din **Matei 4**, începând de la **versetul 12**:

„Când a auzit Isus că Ioan fusese închis, a plecat în Galilea.

A părăsit Nazaretul, și a venit de a locuit în Capernaum, lângă mare, în ținutul lui

Zabulon și Neftali,

Ca să împlinească ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice:

„Țara lui Zabulon și țara lui Neftali, înspre mare, dincolo de Iordan, Galilea Neamurilor.

Norodul acesta, care zăcea în întuneric, a văzut o mare lumină; și peste cei ce zăceau în ținutul și în umbra morții, a răsărit lumina.”

De atunci încoace, Isus a început să propovăduiască, și să zică: „Pocăți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.”

Domnul să binecuvânteze Cuvântul Său.

Subiectul din dimineața aceasta este: „Aprindeți Lumina!” și voi încerca să fiu cât se poate de rapid, ca să puteți merge la următoarea întâlnire, care va avea loc peste aproximativ 40 de minute.

Cred că este prezent și domnul McAmally , căci i-am văzut camionul afară. Nu demult, am stabilit împreună una din primele expediții de vânătoare de aici, din Arizona. Ne-am dus în apropiere de muntele cu superstiții, căci am auzit de multă vreme că circulă tot felul de superstiții cu privire la el. Îmi amintesc când m-am uitat prima dată la el. Era înainte de a se face ziuă, iar când am privit prima dată spre munte, am văzut o umbră fantomatică în partea de răsărit.

Indienii nu se apropie niciodată de acel munte pentru că se tem. Ei spun că acolo trăiesc duhuri rele, iar toate aceste legende mi-au stârnit curiozitatea.

Nu aveam la mine decât o lanternă, cu care voiam să văd ce este acea superstiție. Am privit-o cu atenție până când a început să strălucească lumina măreață a soarelui, care a determinat întunericul să se împrăștie, să dea înapoi. Vedeți? Lumina soarelui a luminat acea superstiție arătând ce era.

Când soarele a strălucit în toată puterea lui, toate temerile și frica referitoare la acea superstiție s-au dus. Soarele este împărat peste toate luminile de pe pământ. Indiferent cât de multă lumină artificială avem, sau câte raze electrice putem produce, când răsare soarele toate celelalte scad. Tot așa este și cu Cuvântul lui Dumnezeu. Când răsare Cuvântul Domnului, toate superstițiile, tot fanatismul denominațional și celelalte lucruri se împrăștie și se văd exact cum sunt.

La început, Dumnezeu a zis: *„Să fie lumină!”* Lumina adevărată, Lumina Împăratului vine la Cuvântul lui Dumnezeu, iar noi știm că Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric. Același lucru îl face și Cuvântul lui Dumnezeu manifestat: separă Lumina de întuneric.

Oamenii se ridică cu una, cu alta; se ridică cu lucruri, cu comunism, cu fascism și cu alte lucruri de felul acesta, cu superstiții, culte sau orice altceva, dar când Lumina Împăratului Bibliei vine la suprafață, toate superstițiile și celelalte lucruri dispar. Vedeți? Noi știm că este acolo, dar până nu este adevărată, până nu apare lumina ei, nu avem dreptul să spunem nimic împotriva, pentru că ea închide toate celelalte lumini.

Isus a spus: *„Orice om să fie găsit mincinos și Cuvântul Tău să fie adevărul”*, pentru că Cuvântul Lui este superior tuturor cuvintelor omenești, este deasupra tuturor; Cuvântul Lui este Lumina.

Noi știm că la început a fost întuneric, cețos și mohorât, de aceea, Dumnezeu a văzut că este necesară lumina. El avea deja sămânța în pământ, deoarece o sădise acolo, dar avea nevoie de lumină ca să aducă sămânța la suprafață.

Același lucru a fost valabil pentru fiecare epocă. Singurul lucru de care avea nevoie era manifestarea Luminii lui Dumnezeu asupra Scripturii, ca s-o facă vie pentru acea epocă. El va face aceasta cât timp Lumina poate ajunge la Cuvânt. Astfel, dacă este o făgăduință pentru acel timp, Cuvântul germinează și devine viu.

Voi puteți semăna grâu, adică puneți o sămânță acum, iar alta în alt sezon. Ce se întâmplă? Una va ieși mai târziu deoarece depinde de sezonul în care a fost semănată. Cuvântul lui Dumnezeu vine în sezon, de-a lungul epocilor: legea, harul, etc. Astfel, Cuvântul a luminat în fiecare epocă prin manifestarea Luminii, împrăștiind Viața care era în sămânță.

Soarele care strălucește astăzi, și de care ne bucurăm, este tot Cuvântul lui Dumnezeu manifestat. Da, chiar și lumina pe care o vedem afară, nu este altceva decât Cuvântul lui Dumnezeu venit la suprafață când El a spus: *„Să fie lumină!”*

Ce s-ar fi întâmplat dacă El ar fi spus: *„Să fie lumină!”* și lumina nu ar fi apărut? Nu ar fi vorbit Dumnezeu pentru că atunci când El spune: *„Să fie...”* totul este întocmai. Deci soarele de care ne bucurăm noi este Cuvântul lui Dumnezeu vorbit în Geneza.

Pe altă parte, noi realizăm că Lumina lui Dumnezeu este Fiul Său. Unul este soarele (în engleză: „sun”), iar celălalt este Fiul (în engleză „Son”).

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu,” (Ioan 1.1), iar în Evrei 13.8 scrie că *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”* Întotdeauna este Cuvântul.

Hristos era în Noe; Hristos era în Moise; Hristos era în David, care privea plângând spre cetatea care-l respinsese, pentru ca 800 de ani mai târziu, Hristos, Regele respins, să stea exact în același loc și să plângă pentru cetate.

În toți a fost Duhul lui Hristos, iar manifestarea deplină a Cuvântului lui Dumnezeu a fost arătată în Isus Hristos, prin Duhul lui Dumnezeu. Nici o viață nu poate veni fără lumină, pentru că lumina este aceea care produce viața. Fără lumină nu poate exista nici viață naturală, nici viață spirituală, iar Lumina poate veni numai prin Cuvântul lui Dumnezeu. Când este manifestat, Cuvântul lui Dumnezeu este Lumina. Până atunci, El este o Sămânță pe care Dumnezeu a pus-o acolo.

Trupurile noastre au fost în pământ înainte de-a fi aduse la suprafață. Cum vine aceasta? Ei bine, au fost acolo când Dumnezeu a creat Pământul, înainte să fi fost vreă lumină, orice viață sau ceva, calciul, potasiul, lumina cosmică și toate celelalte elemente. Astfel, tot ce a trebuit pentru ca viața botanică, viața animală sau orice altă viață, să vină la existență, a fost Cuvântul Său.

Nimic nu poate trăi – natural sau spiritual – decât prin Lumina Sa, iar Lumina și Viața sunt Cuvântul lui Dumnezeu.

Dar ce se întâmplă când El le trimite oamenilor Lumina Sa iar ei o resping? Despre aceasta aș vrea să vorbesc în dimineața aceasta: despre respingerea Luminii pe care o trimite Dumnezeu la oameni.

„Iată Robul Meu, pe care-L sprijinesc, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu...” (Isaia 42.1). El era Lumina neamurilor; era Lumina lumii, dar lumea L-a respins, acesta fiind cel mai trist lucru. De fiecare dată se întâmplă la fel; întotdeauna când Dumnezeu își arată Lumina, lumea o respinge. De ce? Pentru că așa spune Biblia.

În fiecare epocă, El a descoperit ceva din Cuvântul Său, iar pentru aceasta a trimis pe cineva să manifeste acel Cuvânt.

Despre Isus a fost prorocit cu 4000 de ani înainte, spunându-se că va veni Mesia, iar când a venit, în viața Sa s-a împlinit fiecare făgăduință dată cu privire la Mesia.

Cu toate acestea, lumea și bisericile nu au știut nimic despre El din cauză că au intrat în alte lucruri care i-au oprit să Îl recunoască.

Să luăm puțin partea naturală. Să zicem că un om care este născut să umble în lumina soarelui creat de Dumnezeu pentru el, își închide ochii, fuge în pivniță, închide ușa și trage jaluzelele, refuzând să recunoască strălucirea lui. El refuză razele calde și dătătoare de viață ale soarelui, respinge lumina care-l ajută să vadă de unde vine și încotro merge. Ce părere ați avea despre un astfel de om care se refugiază într-o pivniță întunecoasă refuzând să recunoască strălucirea soarelui? Desigur, un astfel de om nu este sănătos la cap. Oricine știe aceasta. O minte sănătoasă va spune că ceva nu este în ordine cu acea persoană; că și-a pierdut simțul rațiunii.

Ei bine, așa este și în timpul în care trăim noi, când un om se scuză că nu poate vedea Lumina Evangheliei ce strălucește astăzi. Când un om o respinge în mod deliberat, trage jaluzelele și zice: „Eu nu cred!” dovedește că este ceva greșit cu el, iar noi știm că astăzi sunt o mulțime de oameni care nu cred.

Isus a fost împlinirea tuturor mărturiilor inspirate ale prorocilor. Toate prorociile lor au fost aduse la lumină; s-au împlinit în El. Da, El a aprins fiecare candelă a Cuvântului spus cu privire la venirea Lui.

„Fecioara va naște un Fiu...” (Isaia 7.14) și așa a fost.

„Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.” (Isaia 9.6) și așa a fost.

„...ochii orbilor se vor deschide...” (Isaia 35.5) și așa a fost. Tot ce a fost prorocit despre El, s-a împlinit când a venit pe pământ, iar oamenii au putut vedea aceasta.

Nouă, celor de astăzi, ni se par ciudate toate aceste lucruri, deoarece privim înapoi prin oglinda retrovizoare, dar știți că dacă veți continua să priviți așa, veți eșua? Haideți să privim numai înainte.

Motivul pentru care Israelul nu l-a recunoscut este că ei trăiau în oglindirea altei lumini; în lumina altui timp, iar eu cred că aceasta este problema și cu lumea de astăzi, prieteni.

Noi încercăm să trăim în oglindirea unei lumini care a strălucit în alt timp. O oglindire sau o reflectare este o lumină falsă. Este ca și când ai merge pe drum și ai vedea un miraj, o imagine falsă. Te grăbești să ajungi acolo, dar curând îți dai seama că nu este nimic, doar o iluzie.

Tu nu poți umbla în oglindirea soarelui, deoarece este un miraj care arată întotdeauna ceva ce nu este. Astfel, când oamenii spun că Isus Hristos nu este Același ieri, azi și în veci, te conduc spre un miraj. Asta-i tot. Mai mult, când ajungeți într-o biserică ce are un crez rece sau ceva de felul acesta, nu aveți mai mult decât ați avut în lume.

Dați-mi voie să vă spun ceva: Nu refuzați Lumina Evangheliei lui Isus Hristos, care vă aduce razele calde ale Duhului Sfânt, făcându-vă fapte noi în Hristos Isus. Nu încercați să umblați în oglindirea altei epoci deoarece, chiar dacă acea oglindire a fost bună pentru oamenii dintr-o altă epocă, nu e bună pentru voi.

Acest adevăr a fost dovedit în zilele Domnului Isus, care a fost Lumina biblică a acelei zile. El era Lumina, dar nu a fost Lumină până când nu a venit pe pământ să adeverească Cuvântul făgăduit. Voi știți că El a spus că Ioan a fost o lumină strălucitoare, iar oamenilor le-a plăcut să umble pentru o vreme în lumina lui. Sigur că da, deoarece Isaia a prorocit despre Ioan cu 712 ani înainte de nașterea lui, zicând: „*Un glas strigă...*” (Isaia 40.3). Dar și Maleahi, ultimul proroc al Vechiului Testament, a vorbit despre Ioan cu 400 de ani înainte de venirea Lui:

„Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea...” (Maleahi 3.1).

Și iată-l pe Ioan venind și făcând Cuvântul viu, căci el era glasul care striga în pustie, pregătind calea înaintea lui Mesia. Vorbind despre el, Isus a spus: *„Ioan este lumina, care este aprinsă și luminează, și voi ați vrut să vă veseliți câțeva vreme la lumina lui.”* (Ioan 5.35).

La rândul lui, Ioan a spus: „Eu trebuie să mă micșorez și lumina mea trebuie să se stingă, deoarece timpul prorocit pentru mine a trecut. Voi să ascultați de El și să-L urmați, pentru că este Cel așteptat.”

Evreii credeau că posedă Lumina adevărată; credeau că se închină Dumnezeului lor, dar în realitate L-au respins, s-au lepădat și L-au răstignit chiar pe Acela pe care Îl slăveau. Ei își băteau joc și râdeau chiar de Dumnezeul căruia spuneau că l se închină și Îl slujesc.

Vă spun aceasta cu toată sinceritatea, dar noi trebuie să aducem Lumina deoarece trăim într-un timp mai târziu decât credeți. Într-una din aceste zile se va întâmpla ceva și va fi prea târziu să mai faceți ceva. Oamenii vor primi semnul fiarei fără să știe ce fac, deoarece Isus a spus: *„...când un orb călăuzește pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă.”* (Matei 15.14). Mulți oameni sinceri vor merge acolo fără să știe ce fac, dar este aproape ceasul când Lumina Evangheliei va străluci din nou în puterea învierii lui Isus Hristos, dovedind că El este viu și că este Același ieri, azi și în veci. El a făgăduit aceasta pentru aceste zile din urmă și trebuie să se întâmple întocmai, iar dacă biserica nu va accepta lucrarea Lui, Dumnezeu este în stare să ridice din pietrele acestea copii ai lui Avraam. El își va aduce mesajul deoarece așa a făcut și în trecut și o va face întotdeauna.

Oamenii cred că umblă în Lumină, în tradiția părinților dar, în realitate, umblă în oglindirea unei lumini, pentru că au respins Lumina adevărată.

Când a venit Isus, lucrările Lui au dovedit clar cine era. Mai mult, le-a spus celor din zilele Lui:

„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.” (Ioan 5.39).

„Cine Mă poate învinui de păcat? Cine poate dovedi că am spus ceva sau am pretins ceva și Tatăl ceresc nu a dovedit că este Adevărul?”

Da, El a dovedit clar că era Lumina aceluia ceas, deoarece a fost prorocit dinainte cum va fi Mesia și ce va face El, dar tradițiile lor i-au orbit și nu i-au lăsat să vadă adevărata Lumină a Cuvântului. Fariseii, saducheii, irodienii și toți ceilalți, erau atât de afundați în lume – cum s-a întâmplat de altfel în toate epocile – încât nu au putut vedea adevărata Lumină. Ochii lor erau orbiți pentru că umblau într-o oglindire: „Mâine voi face așa și așa. Mă voi alătura acolo și acolo...” totul fiind un miraj, o amăgire.

Prieteni, Isus Hristos este și astăzi la fel de real față de inima omului, cum a fost întotdeauna, același lucru fiind valabil pentru puterea și prezența Sa vie.

„Peste puțină vreme, lumea (cosmos = ordinea lumii), nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că voi fi cu voi până la sfârșitul lumii, iar lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi,; ba încă altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.” (Ioan 14.19,12).

Această mare făgăduință este pentru astăzi, dar lumea este cât se poate de oarbă. Totuși acolo scrie clar: „...dar voi Mă veți vedea..” iar noi tocmai aceasta dorim.

Scopul Evangheliei depline este să-L exprime pe Isus Hristos în puterea învierii Lui și să aducă la suprafață plinătatea făgăduințelor Lui: că Duhul Sfânt descoperă și

face toate lucrurile făgăduite de Dumnezeu. Da, domnilor. El a fost adeverit pe deplin, prin Cuvânt și prin lucrările pe care le făcea, dar nimeni nu a vrut să Îl creadă.

Cuvântul spune: „*Cercetați Scripturile*”, dar tradițiile pe care le urmau îi făceau să trăiască în oglindirea sau mirajul altei epoci. Ei spuneau: „Noi îl credem pe Moise, dar tu cine ești? Unde ai primit educație și cum ne poți dovedi că ești El?”

Lucrările Lui dovedeau clar cine era, dar deși citeau Biblia, ei nu puteau vedea măcar că le-a spus: „*Dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, căci ele mărturisesc despre Mine...*” (Ioan 10.38).

Dacă un om este trimis de Dumnezeu, poate fi cunoscut după Cuvântul pe care Îl vestește și după lucrările care-l însoțesc. În fiecare epocă a fost așa. Noi nu putem trăi în lumina zilei de ieri, pentru că acea lumină este deja istorie. Noi nu ne putem încălzi la acea lumină pentru că timpul ei a trecut.

Aceasta este problema bisericilor de azi; aceasta este problema cu oamenii: ei încearcă să trăiască prin ceea ce s-a întâmplat ieri, dar voi nu vă puteți încălzi la un foc pictat. Cu siguranță că nu, deoarece nu vă poate da căldură. Soarele de ieri nu mai are căldură în el.

În mod natural, lumina soarelui este trimisă pe pământ să coacă spicele pentru secerișul care urmează. Totuși fiecare zi are parte de un alt soare. Vă rog să înțelegeți ce vreau să spun pentru că mă refer la puterea cu care încălzește, nu la faptul că ar fi un alt soare. Dacă, de exemplu, în iulie sau în august am avea soarele din ianuarie, nu ar mai avea loc nici un seceriș. Este nevoie ca el să fie mai puternic, mai tare cu fiecare zi ce trece, pentru ca bobul să crească și să se maturizeze. În timp ce soarele devine tot mai puternic, bobul stă în interiorul plevei, luând din ea calciul și toate celelalte elemente necesare creșterii și maturizării lui.

Dacă ați lua însă soarele de august și l-ați înlocui cu cel din ianuarie, apoi l-ați duce peste grâu, acesta l-ar omorî. Cu siguranță, nu puteți face aceasta, pentru că totul trebuie să vină la vremea lui.

Și grâul lui Dumnezeu va fi secerat la timp, dar problema de astăzi este că bobul bisericii nu vrea să se maturizeze; el vrea să rămână cum a fost în zilele lui Moody, a lui Sankey, Finney, Knox, Calvin, etc. Toți acești bărbați au fost în ordine; erau lumina aceluia ceas, dar acum suntem într-un alt timp. Evanghelia a înaintat, a mers spre maturitate. Aceasta înseamnă că noi nu putem trăi cu ceea ce a spus Luther, Wesley sau ceilalți, ci trebuie să trăim în Lumina vestită pentru timpul acesta, deoarece suntem în cea de-a șaptea epocă a bisericii și nu în a treia sau în a patra.

Bobul ar trebui să fie în stare să primească Lumina, căci dacă nu o face, va cădea și nu mai înseamnă nimic. El se maturizează împreună cu Lumina, dacă merge mai departe cu ea.

Așa trebuie să fie și biserica: să rodească pâinea fiecărei epoci, deoarece Isus a spus că *„omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (Matei 4.4).

Pâinea de care avem nevoie este Biblia; este descoperirea completă a planului lui Dumnezeu; este descoperirea completă a lui Isus Hristos. Nu trebuie să adăugăm nimic și nu trebuie să scoatem nimic, pentru că oricine o face, i se va șterge numele din Cartea Vieții Mielului.

Nu trebuie să adăugăm nici un crez, pentru că totul a fost scris întocmai cum trebuia să fie scris. Nu este nimic de adăugat și nimic de scos, de aceea, predicați-L exact cum este scris și Dumnezeu Îl va legitima. Dumnezeu va împlini fiecare făgăduință pe care a făcut-o, dar noi nu avem voie să luăm ceva și nici să adăugăm. Prieteni, lăsați-L exact așa cum este.

Totuși, noi putem vedea că oamenii de astăzi sunt la fel ca cei din zilele Domnului, încercând să trăiască într-o oglindire.

Biserica ar trebui să secere când este de secerat, căci „omul nu va trăi doar cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”, care este Pâinea vieții. Și va trăi nu doar cu o parte din Cuvânt, ci cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu dat în fiecare epocă.

Nu mâncați tot timpul cartofi și fasole, căci sunt și alte lucruri în timp ce intrăm în marea Cină a lui Dumnezeu, care a fost pusă pentru poporul Său: puterea Duhului Sfânt, bucuria Lui, etc.

„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.... pentru că Eu trăiesc și voi veți trăi.”

Isus Hristos a dat aceste făgăduințe Bisericii Sale dar, cu toate acestea, oamenii de astăzi încearcă să trăiască în una din epocile care au trecut deja.

Epoca lui Luther a fost una mare, pentru că acest bărbat a văzut greșeala Bisericii Catolice. Da, acel preot catolic a văzut că învățătura bisericii era greșită; a văzut că Cina nu este trupul Domnului, ci doar o bucată de pâine pe care ei o binecuvântau. El a văzut că vinul nu este Sângele Domnului, ci simbolizează Sângele Lui, așa că a pășit în față și a protestat împotriva acelor lucruri, deoarece era timpul potrivit pentru aceasta. Indiferent cât de mulți preoți erau în acele zile, Dumnezeu l-a apucat pe Luther și a făcut ca Lumina să strălucească prin el. Amin. Da, acest bărbat a acceptat că neprihănirea se primește prin credința în Isus Hristos și a făcut ca Lumina să strălucească în epoca luterană. Dar timpul acestei epoci s-a scurs și a venit un alt timp, în care biserica a trebuit să se îndepărteze de păcat și să fie sfințită. Astfel, s-a ridicat John Wesley, un englez micuț, care a văzut Lumina Evangheliei. Era ceasul când trebuia să vină epoca filadelfiană, așa că acest bărbat s-a ridicat și a vorbit despre a doua lucrare a harului: despre sfințirea prin sângele lui Isus Hristos, și n-a existat nimic să poată sta împotriva luminii Lui.

Oamenii L-au considerat fanatic, ca și pe Luther, dar el a protestat împotriva tuturor acelor lucruri și a făcut ca Lumina Sa să strălucească pentru că era Lumina aceluia ceas.

Vedeți? Dumnezeu a găsit un om: pe John Wesley, care putea aprinde Lumina, așa cum înaintea Lui îl găsisse pe Luther, care a aprins Lumina în epoca Lui. Au urmat apoi frații pentecostali, în epoca lor restabilindu-se darurile: darul vorbirii în limbi, darul vindecării și toate celelalte. Ei au făcut exact ceea ce a spus Scriptura, iar când s-a întâmplat aceasta, darurile s-au putut manifesta în mijlocul lor. Așa este.

Dar v-ați dat seama că am mers mai departe? Că nu ne-am oprit acolo? Astfel, noi suntem în timpul Miresei, în timpul alegerii, suntem în timpul despre care Ioel a spus:

„...vă voi răsplăti astfel anii pe care i-au mâncat lăcustele Arbeh, Ielec, Hasil și Gazam...” (Ioel 2.25), căci tot ce a lăsat larva, a mâncat nimfa și ce-a lăsat nimfa, a mâncat lăcusta.

Dacă ați citit cele șapte Peceți, ați putut vedea că fiecare reformator s-a ridicat și a predicat Cuvântul, lăsând totuși câte ceva afară. Dar ce au făcut oamenii după ce reformatorii au trecut, iar Lumina a început să scadă? În loc să pășească în Lumina care a urmat, s-au organizat zicând: „Noi credem că Lumina pe care am primit-o este cea adevărată.”

Și ce s-a întâmplat? Wesley a venit și s-a îndepărtat de ei, dar după moartea Lui, cei ce au rămas s-au organizat la fel ca luteranii. A urmat Asbury și toți ceilalți, dar toți s-au organizat numindu-se: „Biserica metodistă”. Ce au făcut prin aceasta? Au respins Lumina care venea, zicând: „Ceea ce avem noi este Lumina.”

Au urmat pentecostalii, care au dovedit că Dumnezeu trimite încă botezul Duhului Sfânt; că El dă încă puterea de vindecare, dar ceilalți au negat-o și au respins-o. Și

ce au făcut pentecostalii? S-au îndepărtat și ei și au trăit în Lumina altei epoci.

Dar acum cum este? Au trecut cam 60 de ani și pentecostalii s-au organizat, zicând: „Noi suntem asta și cealaltă...” dar Dumnezeu i-a părăsit și pe ei și a scos afară o Mireasă; Și-a luat aleșii din mijlocul lor pentru că nu va mai fi nici o altă epocă a Bisericii.

Epoca Bisericii din Filadelfia este Biserica metodistă, iar cea Laodiceană este Biserica Pentecostală, toți aceștia ducându-se direct sub semnul fiarei. Aceasta o spune Biblia, deci este Adevărul absolut. Toate aceste organizații merg acolo pentru că au refuzat să umble în Lumina actuală. Ei s-au organizat și au spus: „Noi credem așa și așa!” dar când Dumnezeu face ceva, cercetați totul cu Scriptura.

Fariseii de odinioară spuneau: „Noi Îl avem!” iar saducheii spuneau la fel: „Noi Îl avem!” dar Cel care Îl avea, era Dumnezeu. El a răsucit cheia și le-a arătat Lumina, dar ei au respins-o așa cum au făcut întotdeauna.

Astfel, Biserica catolică l-a respins pe Luther; luteranii l-au respins pe Wesley; metodiștii i-au respins pe pentecostali și pentecostalii Îl resping pe Duhul Sfânt. Acesta este motivul pentru care deveniți la fel de reci și de formali ca ceilalți. Toată lumea poate vedea aceasta.

Prieteni, eu vă iubesc. Voi sunteți cei mai apropiați de Biblie, de aceea sunt cu voi, dar ascultați-mă: deschideți-vă ochii și vedeți ziua în care trăim! Este timpul când cheia se învâрте din nou și Lumina vine să ia un Pom.

În Maleahi 4 scrie că Dumnezeu va trimite un proroc prin care va restitui credința originală. El a făcut întotdeauna aceasta și a făgăduit că o va face din nou. Întotdeauna El a trimis Cuvântul Său prin proroci, deoarece Cuvântul vine la proroci, iar ei l-au făcut viu. Organizațiile și sistemele timpului l-au respins de fiecare dată, iar astăzi vor face la fel.

Prieteni, Dumnezeu poate să ridice și astăzi un astfel de bărbat. Întrebați-i pe istorici sau cercetați voi înșivă Istoria Bisericii și veți vedea că El nu a ridicat niciodată o organizație. Dimpotrivă, când o biserică s-a organizat, a murit chiar atunci și nu s-a mai ridicat niciodată. Dumnezeu vorbește individual. Așa este. Dumnezeu a făgăduit că o va face din nou în timpul din urmă și așa va fi. El va aprinde o Lumină care poate adevăra împlinirea Scripturii pentru astăzi.

Isus a spus: *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, acela se va întâmpla la venirea Fiului omului.”* (Luca 17.28-30).

Ați văzut ce au făcut atunci? Priviți ce a făcut IahveH: Tatăl nostru a așezat totul pe poziții.

Jos în lume, în Sodoma, trăia Lot, un căldicel aflat în mijlocul păcatului. Oh, și acolo era și mesagerul care predica pentru el. Apoi era grupul lui Avraam; cei aleși și scoși afară, care așteptau venirea Fiului făgăduit. Și Lot aștepta un fiu, dar nu în felul în care îl aștepta Avraam. Ce a urmat? Chiar înainte de venirea aceluia fiu, Dumnezeu a venit jos, S-a arătat în trup și a dovedit că El era Cuvântul, pentru că *„Cuvântul lui Dumnezeu...este mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri; pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțurile și gândurile inimii.”* (Evrei 4.12).

Și Isus a spus: *„Tot așa va fi la venirea Fiului omului.”* (Luca 17.30). Prieteni, aceste făgăduințe sunt divine, pentru că au fost spuse de buzele lui Isus Hristos așa că *„Cerurile și pământul vor trece, dar aceste cuvinte nu vor trece niciodată.”* (Matei 24.35). Da, Dumnezeu este în stare să ridice din aceste pietre copii ai lui Avraam. Desigur.

Noi suntem într-o călătorie asemănătoare cu aceea în care s-a aflat Israelul. În călătoria sa, Israelul trebuia să adune în fiecare zi mană proaspătă, deoarece Dumnezeu le dădea mana zilnic. Aceasta înseamnă că nici noi nu ar trebui să trăim în lumina lui Luther, nici în cea a lui Wesley sau în cea a pentecostalilor, pentru că

suntem într-un alt timp și am primit mană proaspătă.

Ce s-a întâmplat când unii au încercat să păstreze mana de pe o zi pe alta? S-a stricat, așa că putea să-i omoare.

Vedeți, acesta este motivul pentru care avem printre noi atâția morți spirituali; atâția așa ziși creștini. Ei se hrănesc cu oglindirea unei alte zile; mănâncă o hrană care este deja stricată. Este exact ca pleava de pe bobul de grâu care, dacă nu intră în bob, va cădea de pe el.

Când Lumina este respinsă, nu mai rămâne decât un singur lucru: să se ducă în întuneric. Orice porțiune din noapte, care refuză să vadă lumina, se va duce în întuneric. Așa se întâmplă și în cazul Evangheliei: în fiecare epocă s-a dovedit a fi la fel, iar noi trăim într-un astfel de timp.

Prieteni, mana de ieri este deja alterată. Eu i-am auzit pe oameni spunând adesea: „Acum 40 de ani am făcut așa și așa...” Este adevărat, dar cum este astăzi? Mai este biserica în clocot? Noi vorbim despre cum am fost ieri, dar astăzi cum stăm? Cum ești tu, ca individ, astăzi? Ziua de ieri este în ordine, dar ea nu ține locul celei de astăzi.

Mesajul lui Luther a fost Lumina aceluia ceas, așa cum a fost și mesajul lui Ioan, dar după el s-a ridicat o Lumină mai mare. Vedeți? Luther a fost o Lumină puternică, iar oamenii s-au bucurat o vreme de ea, dar a urmat o altă Lumină, mai puternică, ce a închis-o pe cealaltă.

Ceea ce ar fi trebuit să facă oamenii era să contopească cele două lumini și să se ducă la bucata de Pâine desăvârșită, să meargă la Mana desăvârșită a lui Dumnezeu. Dar ce au făcut ei? S-au organizat; s-au amestecat. Astfel, în loc să conducă Dumnezeu, a intervenit omul cu sistemul lui, ceea ce a făcut ca toți să orbească.

Oh, acest Pom al Miresei a fost retezat pentru că „orice mlădiță care nu aduce rod va fi tăiată.” Aceste cuvinte au fost spuse de Isus în Ioan 15. Da, ei au fost tăiați jos, au fost retezați.

Să nu uitați că inima copacului este chiar în mijlocul trunchiului, iar ultimele locuri în care apar roadele, este vârful pomului, deoarece prospețimea lui vine din centrul vieții spre vârf.

Pomul Miresei. Isus a fost un Pom, a fost Pomul Vieții din grădina Edenului, dar ei L-au doborât. Da, L-au doborât și L-au atârnat pe un ciot roman ca să își bată joc de El, dar ce s-a întâmplat? Dumnezeu L-a ridicat din morți în ce-a de-a treia zi. Și astăzi este un Pom al Miresei, care a început în ziua de Rusalii.

Ascultați-mă cu atenție, voi, cei care aparțineți bisericii. Biserica nu a început niciodată la Niceea, ci a început în ziua Cincizecimii, la Ierusalim. Dar ce s-a întâmplat mai departe? Au început să se organizeze, iar când au făcut aceasta Dumnezeu i-a tăiat jos; a tăiat jos acele mlădițe. Înțelegeți? Când luteranii s-au organizat, Dumnezeu a tăiat jos acele mlădițe. Când metodiștii s-au organizat, El a tăiat jos acele mlădițe și la fel s-a întâmplat când s-au organizat pentecostalii, până a ajuns la butuc.

Oh, dar cu toate acestea, Dumnezeu va avea un Pom al Miresei, căci a făgăduit: „*Vă voi restitui astfel anii pe care i-au mâncat lăcustele Arbeh, Ielec, Hasil și Gazam.*” (oul, larva, nimfa și adultul). (Ioel 2.25).

Prieteni, în Maleahi 4.5-6b scrie că ne va fi restituită credința originală, credința părinților de la rusalii, iar noi credem aceasta, credem că acesta este timpul.

Ramurile sunt uscate și vor fi tăiate din Pom, astfel ca rodul să iasă chiar pe vârful lui. O, Doamne! Toate aceste Lumini au fost bune, dar Biserica de astăzi trebuie să le aibă pe toate, plus Lumina de astăzi; Lumina care va coace recolta.

După cum am văzut, grâul trebuie să se maturizeze cu ajutorul Luminii; să se ridice de la starea de frunze, tulpină și pleavă, la cea în care se află bobul propriu-zis, maturizându-se cu Lumina.

Lumina epocii pentecostale a purtat doar mărturia acestei epoci, așa cum Lumina lui Luther a purtat mărturia lui Wesley, iar Lumina lui Wesley a purtat mărturia Luminii pentecostale. Este aceeași Lumină, doar că de fiecare dată a apărut mai puternică, mai luminoasă. O, dacă ar putea înțelege oamenii!

Nu demult am citit un articol despre regina Angliei, care s-a dus să viziteze o fabrică ce producea o hârtie de foarte bună calitate. Când a discutat cu președintele firmei, i-a spus că vrea să vadă cum se fabrică acea hârtie fină, așa că a luat-o și i-a arătat toate acele utilaje și prese mari.

În vremea aceea ei făceau hârtie din cârpe; noi ne amintim bine de aceasta. Astfel, președintele s-a dus într-o încăpere unde erau doar cârpe. Uimită, regina l-a întrebat: „Ce faceți cu aceste lucruri murdare?”

„Alteță, aceasta a fost îmbrăcămintea de ieri, care acum este doar o murdărie, dar noi nu o aruncăm pentru că din ea va ieși hârtia de mâine.”

„Nu înțeleg ce vrei să spui”, a răspuns regina, iar el a continuat: „Veți înțelege mâine.”

Ei introduceau acele cârpe prin presă, trecându-le printr-un anumit proces de curățire, iar când ieșeau afară erau niște frumoase coli de hârtie. Apoi, președintele s-a gândit să-i arate reginei ceva ce nu știa, așa că i-a pus profilul pe una din acele frumoase hârtii și i-a dat-o să-și vadă propriul chip pe ea; pe acea coală care cu puțin înainte fusese o cârpă murdară.

Oh, dacă luteranii, metodiștii și toți ceilalți ar fi putut înțelege că lucrurile de ieri pot fi folosite doar dacă sunt trecute printr-un anumit proces!

Când Duhul Sfânt descoperă Lumina de la neprihănire, la sfințire și la botezul cu Duhul Sfânt, acum, în ceasul venirii lui Isus Hristos se vede un profil, dar nu al neprihănirii, ci al Împăratului cerurilor; acum, când Biserica a devenit o minoritate și când slujba trebuie să fie la fel ca slujba pe care a avut-o El, trebuie spus că cei ce au murit în epoca lui Luther, jos la baza piramidei, vor intra în Mireasă (aceasta nu este o învățătură despre piramidă).

Piramida este construită atât de perfect încât cu greu poți introduce o lamă de ras între pietrele ei. Din câte știm, ei nu au folosit mortar pentru îmbinare, ci aveau o artă mult mai mare ca a noastră.

Dar ce s-a întâmplat? Au pierdut piatra din capul unghiului, așa că nimeni nu știe unde se află, dar când acea Piatră unghiulară se va întoarce, va fi la fel ca restul pietrelor, potrivindu-se perfect cu piatra care a rămas deschisă. Astfel, când se va reîntoarce Isus, va găsi o Biserică curățită, fără nici o pată, fără zbârcituri; care va avea aceeași slujbă pe care a avut-o El.

Da, El aduce înapoi Piatra din capul unghiului.

Este la fel ca mâna mea și umbra ei. Vedeți, cu cât mâna mea este mai aproape de perete, umbra devine tot mai clară și mai întunecată; mâna este pozitivul iar umbra ei este negativul. Și în timp ce se apropie una de cealaltă, imaginea umbrei devine tot mai întunecată, până se suprapun, până când negativul și pozitivul devin una.

Aceasta se întâmplă atunci când Biserica și Hristos se unesc, ca mireasa cu mirele ei; când același Duh, care a fost în El, vine peste ea; când acea biserică va trece de neprihănire, de sfințire și de botezul cu Duhul Sfânt și va intra în ultimele zile,

lăsându-se netezită pentru venirea Domnului.

Oh, nu fiți partea aspră din ea, frați pentecostali, ci lăsați Cuvântul să vă lumineze și credeți fiecare părticică din El. Nu intrați în aceste ismuri și lucruri pe care le vedem astăzi,, nu vă lăsați cuprinși de ele, deoarece Piatra unghiulară vine curând strigând: „Ava”, adică „Tată!”, „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu...” Eu cred aceasta din toată inima, dar oare voi puteți pătrunde ceea ce spun? Mă înțelegeți?

Hristos este Cel care ia toate cârpele de ieri, cârpele luterane, metodiste, prezbiteriene, și le trece printr-un proces. Prin ce fel de proces? Prin procesul Duhului Sfânt, care îndepărtează tot ce aveau ei în plus și îi curăță până când va putea să-și preseze propria imagine, astfel ca Hristos și Biserica să devină una. Dumnezeu să facă aceasta! Nădăjduiesc că puteți o vedea.

Aceasta îmi amintește de o povestire din timpul când marea trezire Weshă era în plină desfășurare. Câțiva oameni renumiți, de aici din țară, s-au gândit să meargă acolo să vadă ce se întâmplă la acea trezire. S-au dus mai întâi să găsească clădirea unde se ținea trezirea, iar în timp ce o căutau au văzut pe stradă un polițist vesel, care stătea într-un colț și își legăna bastonul. S-au dus deci la el și i-au zis:

„Domnule, poți să-mi spui unde se află clădirea în care se ține trezirea Weshă?”

„Da, domnilor”, a răspuns polițistul. „Eu sunt în ea.” Cum era el în ea? Prin faptul că răspândea bucuria și Lumina trezirii Weshe. Tot așa ar trebui să fie și biserica pentecostală, de astăzi, atunci când cineva întreabă: „Cine este Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci?”

Lumina Evangheliei Lui ar trebui să strălucească împreună cu Cuvântul acestei epoci, dovedind națiunii că Isus Hristos este și astăzi cum a fost atunci.

Acel bărbat era atât de plin cu trezirea Wesha încât el era chiar acea trezire. Vedeți? Și noi ar trebui să fim atât de umpluți cu Hristos încât să-L reflectăm pe El în Puterea Cuvântului Său hotărât pentru timpul acesta; hotărât pentru noi.

Fraților, nu vă lăsați prinși de lucrurile lumii pentru că vă îndepărtează de El. Stați cu Evanghelia; trăiți fiecare Cuvânt și nu vă întoarceți înapoi la ce au spus nu știu care părinți, ci haideți să luăm tot ceea ce a spus Isus că va avea loc în acest timp. Da, domnilor, pentru că noi ar trebui să fim Lumina acestei epoci; ar trebui să manifestăm Evanghelia.

Luther a avut Lumina Sa; Wesley a avut Lumina Sa și la fel pentecostalii, dar noi suntem mai departe decât ei; suntem în timpul epocii Miresei; suntem cei chemați afară, cei aleși.

Să nu uitați că dacă sunteți cu adevărat în Mireasă, sunteți asemenea celui polițist care avea trezirea în el. Amintiți-vă că aceasta este cea de-a șaptea epocă a bisericii; epoca laodiceană. Aceasta înseamnă că, conform Cuvântului din Apocalipsa 3, ei L-au respins pe Hristos. Dintre toate epocile bisericii, menționate în Biblie, epoca Laodicea este cea mai rea pentru că L-a respins pe Hristos și L-a dat afară.

Ați văzut eclipsa de lună care a avut loc înainte ca papa să meargă la Ierusalim? Ierusalimul este simbolul celei mai vechi biserici, în timp ce luna simbolizează biserica, deoarece reflectă lumina soarelui în timpul cât acesta lipsește.

Eu am desenat lucrul acesta pe tablă, în urmă cu 3-4 ani, în timp ce prezentam epocile Bisericii. Ce este aceasta? O umbră. Este pentru prima dată când un papă a părăsit Vaticanul și a mers prin acele locuri. Numele acestui papă este Paul (Pavel) și a trebuit să binecuvânteze râul înainte să-l treacă. Ce nevoie are râul de binecuvântare?

O, prieteni, puteți vedea ce se întâmplă în această epocă a bisericii, în care trăim?

Dumnezeu a vorbit în ceruri, a vorbit în Cuvântul Său; a vorbit prin ziare și a vorbit printre oameni. Chiar nu puteți să vă deschideți ochii și să vedeți ceasul? Toate aceste lucruri mărturisesc Adevărul; sunt Lumina acestui ceas.

Priviți la marea mișcare ecumenică ce intră în acest Consiliu și formează chipul fiarei, acela despre care vorbește Apocalipsa 13. Ce faceți, pentecostalilor, stați liniștiți și intrați în el? A sosit ceasul așa că ridicați-vă, aprindeți-vă candelile și străluciți cu Evanghelia lui Isus Hristos și puterea Lui. Mă doare să văd că mulți dintre prietenii mei pentecostali stau împreună cu papa și spun că trăiesc „O simțire deosebit de spirituală”.

După părerea mea acest lucru este greșit; este împotriva Bibliei. Lăsați deci ca Cuvântul lui Dumnezeu să fie Adevărul. Da, domnilor. Acesta este timpul, dar pentru ochiul firesc toate aceste lucruri par bune.

Lui Caiafa i se părea că ceea ce are este corect dar, în realitate, Lumina aceluia timp era Hristos, care făcea Cuvântul viu, însă consiliile lor le-au orbit ochii și nu l-au putut vedea.

De altfel, Isus a spus despre ei: *„Lăsați-i, sunt niște călăuze oarbe; și când un orb călăuzește pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă.”* (Matei 15.14).

Frați și surori, noi ne-am întors la acel timp. De ce aceasta? Din aceeași cauză. Astfel, am văzut toate aceste mari lumini care au trăit în timpurile trecute și știm că toate au fost bune, nu am nimic împotriva lor, dar aveți grijă pentru că epoca Bisericii Laodicea este o lepădare totală de Hristos. Chiar aceasta trăim acum.

Acest mare Consiliu a umblat roată ca să-i unească pe toți protestanții împreună.

Și ce face prin aceasta? Înnegrește tot Cuvântul, iar Cuvântul este Hristos. Cum este posibil să facă aceasta când acolo intră „Știința creștină”, „Frații uniți” și multe alte organizații care nu cred în nașterea din fecioară și multe alte lucruri spuse de Biblie. Cum este posibil să vă uniți cu necredința? *„Merg oare doi oameni împreună, fără să fie învoiți?”* (Amos 3.3).

Ieșiți din mijlocul lor! Separați-vă și luați Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu! Stați pe El, căci Isus Hristos este obligat să Își legitimeze Cuvântul. Ceea ce ne trebuie nouă este prorocul din Maleahi 4. Da, acest proroc se va ridica și va face exact ceea ce spune Biblia, dar toți cei orbiți îl vor părăsi și vor merge în întuneric, așa cum s-a întâmplat întotdeauna.

Noi am văzut astăzi, că bisericile care au respins mesajul și au crucificat Cuvântul, L-au scos afară. Acum fiți atenți! Dacă nu veți aparține de ei, dacă nu veți intra în Consiliul Ecumenic, nu veți mai avea propria voastră biserică pentru că o vor închide. Și atunci? Stați pe ceea ce este corect! Nu uitați că timpul răstignirii este din nou aproape.

Nu cu mult timp în urmă, în Anglia a avut loc cel mai mare jaf, săvârșit cu ajutorul unei lumini false. A fost un jaf de șapte milioane de dolari. Cum au reușit? Folosindu-se de o lumină falsă, hoții au încetinit trenul, iar Scotland Yards nu a reușit să-i prindă nici până astăzi. Prieteni, cel mai mare jaf produs vreodată Bisericii lui Hristos a fost înfăptuit tot cu o lumină falsă, cu ajutorul oglinzirii unei epoci trecute, care a dus la respingerea Luminii hotărâte pentru epoca aceasta. Amin.

O lumină falsă; o strălucire de ieri. Nu umblați în oglinzirea unei zile trecute; nu vă trageți sub o umbră denominațională, zicând: „Zilele minunilor au trecut!” ci pășiți în Lumina Soarelui de astăzi, căci Isus a spus: *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi...”* și așa mai departe. (Marcu 16.17-18). Cu toate acestea ei spun: „Aceste lucruri au fost doar pentru apostoli, nu și pentru noi!”

Dar Isus a spus: „Aceste lucruri îi vor însoți pe toți cei ce cred” de aceea părerile voastre sunt o lumină falsă. Da, domnilor.

Ce s-a întâmplat? Umblarea într-o lumină falsă a cauzat producerea celui mai mare jaf din Istoria Bisericii: Hristos a fost luat afară din biserică. Vedeți? Cum credeți că ar fi posibil ca Hristos să își manifeste Cuvântul făgăduit pentru astăzi, printr-un crez rece de ieri? Acesta nu va putea încălzi sămânța. Nu, domnilor. Să nu uitați: acea lumină rece a crezurilor omenești nu va coace niciodată sămânța. Dimpotrivă, ea neagă sămânța și aduce o ceață deasă asupra pământului.

Din pricina aceasta, a venit timpul ca Dumnezeu să Se ridice și să aprindă din nou Lumina Sa; să își facă Cuvântul viu. Sigur că da. Lumina Sa, pentru că acel crez rece nu va coace niciodată grâul. Cu siguranță că nu o va face.

Știați că civilizația a călătorit cu soarele? Așa cum v-am spus la început, eu privesc natura pentru că nu am nici o educație și nici nu o vreau. Mai bine să am ceea ce mi-a dat El, decât toată educația din lume. Da, Îl am pe Isus Hristos și Îl văd viu în Cuvântul Său, acesta fiind tot ce doresc să știu.

Prieteni, dacă un om este născut din Duhul lui Dumnezeu, va cerceta Scriptura să vadă care este răspunsul ei pentru astăzi. Răspunsul zilei este Hristos, iar Hristos este Cuvântul. Oh, și când Cuvântul vine la Viață arată Lumina făgăduită pentru acea zi.

Referindu-Se la această epocă întunecoasă a Laodiceii, Isus spunea: „*Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă dar, și pocăiește-te!*” (Apocalipsa 3.19). Întoarceți-vă la Cuvânt căci El este Cuvântul. Veniți la El! Da, domnilor.

Priviți Lumina. Ea a venit din Est și a mers spre Vest, iar noi suntem pe coasta de vest. A avut trei trepte, nu-i așa? A trecut apa de trei ori: de la Pavel, peste

Mediterană, a intrat în Germania. Aici, Lumina a cuprins toată țara, după care a trecut Canalul Mânecii, unde s-a aprins Lumina lui Wesley, iar de acolo, peste Atlantic, a venit în Statele Unite și acum a ajuns pe coasta de vest. Vedeți? Lumina și-a făcut cale prin Luther, apoi prin Wesley, iar după ce a trecut Atlanticul, a ajuns aici, pe coasta de vest.

De la răsărirea grâului, de la Luther, ar trebui să fim la plinătatea Evangheliei, la puterea lui Dumnezeu de coacere.

Lumina care a fost arătată prin neprihănire, prin sfințire și prin restituirea darurilor, din epoca pentecostală, ar trebui să maturizeze Pomul Miresei pentru venirea lui Isus Hristos, astfel încât El, Hristos, să Se poată manifesta în Biserica Sa ca printr-o singură persoană; să fie doar El și Soția Sa; doar El și Mireasa Sa. Amin.

Acesta este ceasul în care trăim; aceasta este Lumina zilei în care trebuie să umblați: „Mântuiți-vă toți, până la marginile pământului!”

Isus a spus în Matei 24.24 că oglindirea luminii din timpul acesta este foarte înșelătoare, așa încât va încerca să-i înșele chiar și pe cei aleși, dacă ar fi cu puțință.

Vedeți? Luteranii nu puteau să înșele un metodist; nici metodiștii nu puteau să înșele un pentecostal. Așa este. Dar cum este cu Mireasa? Aceasta i-a orbit pe pentecostali. Da, și ce s-a întâmplat? V-ați dus înapoi la crezul vostru, la sistemul vostru organizat, iar un grup de oameni vă spun ce să faceți.

Biblia ne-a dat făgăduințe mari, de aceea, avem nevoie de oameni de femei și bărbați plini cu Duhul lui Dumnezeu.

Ascultați-mă! Dacă spuneți că aveți Duhul Sfânt în voi iar Dumnezeu a făcut o

anumită făgăduință pentru timpul acesta, cum este posibil ca Duhul Sfânt pe care pretindeți că Îl aveți, să spună: „Păi, lucrurile acestea au fost pentru un alt timp! Noi nu credem așa ceva...”? Aceasta dovedește că ceea ce aveți voi nu este Duhul Sfânt. Omul care este umplut cu Dumnezeu, este una cu Cuvântul Său. Cu siguranță. Este produsul unei uniri, a unirii dintre Dumnezeu și om.

Cum este posibil ca o femeie care este căsătorită cu un bărbat, să facă lucruri pe care el nu vrea ca ea să le facă? Cum putem flirta cu lumea, cu denominațiunile și cu organizațiile și să respingem Lumina acestui ceas? Cum este posibil așa ceva, frate și soră? Vă întreb cu dragoste dumnezeiască și cu tot respectul pe care-l am pentru fiecare din voi, cum este posibil să acceptăm aceste lucruri? Cum le putem asculta?

Nu-i condamnați pe luterani pentru că ei i-au condamnat pe catolici; nu-i condamnați pe metodiști pentru că și ei i-au condamnat pe luterani. Cum este posibil să-i condamnați pe toți aceștia, iar apoi să vă întoarceți privirile de la El, măcar că vedeți clar că bisericile voastre merg în această mișcare ecumenică și vă conduc direct sub semnul fiarei? Oh, și îl aveți! Mulți oameni sinceri vor merge direct acolo.

Voi spuneți: „Bine, dar sunt oameni buni; sunt oameni sfinți.” Da, așa au fost și preoții din zilele Domnului. Dacă ar fi să iau doar sfințenia sau roadele Duhului... să nu credeți că le neglijez, pentru că eu cred fiecare Cuvânt. Mulți vor spune: „O, eu am vorbit în limbi!” dar vorbirea în limbi nu este El. Sau: „Roadele Duhului sunt tot ce-ți trebuie!” Oare?

Haideți să-L judecăm câteva clipe pe Isus Hristos. (Dumnezeu să mă ierte pentru această expresie).

Să zicem că eu sunt un preot și spun: „Tânărul acela numit Isus din Nazaret a venit în oraș. Să nu Îl credeți pentru că noi ne bazăm numai pe roadele Duhului Sfânt.”

Uitați-vă la bunul vostru preot! Desigur, se trage dintr-un neam de preoți, căci tatăl lui, bunicul lui și toți ceilalți înaintași ai lui au fost preoți. El și-a sacrificat întreaga viață, a stat în seminar, a învățat, a crezut și a făcut tot ce a învățat de la dascălii lui. Cunoaște Scriptura de la A la Z, ba o și scrie, prin scribi. Într-un cuvânt este un om mare.

Oh, și când mama voastră v-a adus pe lume, cine a stat lângă voi? Bunul vostru preot. Când mama și tatăl vostru au fost pe punctul să se despartă, cine și-a pus brațele în jurul lor și i-a condus la Dumnezeu? Tot acel bun preot.

Iată că marele IaHVeH cere un miel de jertfă pentru păcat, iar oamenii din oraș își vând singuri produsele și nu cresc miei. Ce au făcut însă bunii noștri preoți? Au înființat o piață mică în care se vând miei, astfel ca oamenii să poată merge să-și elibereze sufletul înaintea lui IaHVeH.

Dar acest individ, acest Isus, ce a făcut oare? De la care biserică vine? De care denominațiune aparține? Ce carnet de membru are? Oh, Îl vom da afară! Nu vom avea nici un fel de legătură cu El, pentru că ne condamnă pe fiecare dintre noi.

Și ce mai face? S-a dus acolo unde oamenii încearcă să-și curățească sufletele (la biserică, cum o numim noi astăzi. Vorbesc pentru cei cu o gândire duhovnicească), le-a răsturnat mesele și i-a scos afară pe toți schimbătorii de bani. Mai mult, a luat niște funii, a împletit din ele un bici și a început să lovească în stânga și în dreapta, numindu-i pe evlavioșii noștri preoți: „fiii diavolului”. Același lucru l-a spus și despre oamenii aceia cumsecade care v-au împrumutat cu bani când ați fost în necaz. Vedeți? Și cine va sta lângă voi atunci când veți muri și va trebui să fiți îngropați? Tot bunul preot. El are roadele Duhului, dar acest Isus din Nazaret ce roade ale Duhului are?”

Prieteni, voi nu puteți judeca un om nici după vorbirea în limbi și nici după roadele Duhului, ci ceea ce poate face aceasta este manifestarea Cuvântului lui Dumnezeu adus la lumină.

Da, Lumina o face. Omul care umblă în acea Lumină...

Isus Hristos nu se baza pe vorbirea în limbi, chiar dacă o avea. Nu se baza nici pe roadele Duhului, măcar că le posedă, ci El a crezut și a punctat fiecare Cuvânt, astfel încât Dumnezeu a putut face viu, prin El, fiecare Cuvânt al făgăduinței acelei zile.

Aceasta este Lumina ceasului; aceasta este dovada. Din pricina aceasta, când vedeți un om care spune că a primit Duhul Sfânt, iar apoi neagă Cuvântul lui Dumnezeu, să știți că acolo este ceva greșit. Este ceva greșit cu seminariile noastre, când îi învață pe oameni acea teologie ce le spală creierul; când îi învață lucrurile pe care le vedeți astăzi.

Preoții de atunci ar fi făcut același lucru ca și cei de astăzi: s-ar fi ridicat împotriva Cuvântului lui Dumnezeu și i-ar fi condus pe oameni direct în mișcarea ecumenică. Păi, sigur că sunt greșiți! Vă spun aceasta în Numele Domnului. Uitați-vă și vedeți dacă nu am dreptate. Lumina ceasului. Acele crezuri vechi și reci nu pot aduce o coacere, ci este nevoie să avem o Biserică spălată în Sângele Mielului, care să devină una cu Cuvântul și care să fie Mireasa.

Cum am spus deja, Isus a avertizat că lumina bisericii de astăzi este foarte înșelătoare, așa că „dacă ar fi cu putință, i-ar înșela chiar și pe cei aleși.” (Matei 24.24).

Dar, „așa cum a fost în zilele lui Noe, când au fost salvate opt suflete, ai domni va fi și la venirea Fiului omului.” Vedeți? În timpul acela au fost foarte, foarte puțini. Ce făceau preoții aceluși timp? Îi duceau la junghiere, iar noi găsim același lucru și în întunericul din prezent, când Lumina a fost arătată și ne-a descoperit, prin cele șapte Peceți ale Bibliei, că se va întâmpla la fel.

Dumnezeu a vorbit în ceruri și a vorbit și pe pământ, dar cu toate acestea bisericile

vor merge direct acolo.

Cine va salva micuța Mireasă ce ține Cuvântul Domnului? Ce se va întâmpla cu ea? Ea nu se va rătăci față de Cuvântul legitimat al făgăduinței. O, da! Eu știu că oamenii se mișcă atunci când aud spunându-se: „Păi, este aproape același lucru.” Nu este adevărat! Însă nu uitați, El a spus că așa trebuie să se întâmple. Ei vor încerca să-i înșele chiar și pe cei aleși, dacă ar fi cu puțință. Da, domnilor.

Când spun aceasta îmi amintesc de un tip, din Florida, care spunea că are un Chevrolet și pentru că i s-a stricat, a dus mașina la reparat. A venit un mecanic care, deși avea de toate, nu a putut s-o pornească. Era nervos și se învârtea neputincios în jurul ei, așa că omul care aștepta i-a zis:

„Domnule, sunt în întârziere. Nu poți s-o repari mai repede?” „Fac tot ce pot, nu vezi?” a răspuns mecanicul, după care a plecat. După câteva momente a revenit însoțit de un domn bine îmbrăcat, care a privit motorul câteva clipe, după care i-a zis mecanicului: „De ce nu umbli acolo? Tu nu primești curent.”

„Nici nu m-am gândit la asta”, a răspuns mecanicul, după care a răsucit ceva și imediat mașina a primit curent și a pornit. Văzând aceasta, proprietarul mașinii l-a întrebat pe domnul acela: „Cine ești?” Știți cine era? Inginerul șef de la General Motors, proprietarul aceluia motor.

Noi suntem într-un ceas când ne întrebăm ce se întâmplă cu trezirea noastră, unde este problema? Avem materialele, avem de toate; avem mecanica, dar unde este dinamica?

Ceea ce ne trebuie nouă este ca Isus Hristos să intre în scenă și să spun ceva: printre noi este Cineva (Aleluia!), numit Duhul Sfânt, care ne poate da dinamica pentru că El este Dinamica mecanicii.

Voi, pentecostalii, sunteți una din cele mai mari biserici din țară. În fiecare an aveți mii și mii de noi membrii, dar unde este Duhul Sfânt? Noi L-am acceptat vorbind în limbi și am văzut cum S-a manifestat; metodiștii L-au acceptat și au strigat, iar luteranii L-au acceptat prin credință, dar aceasta nu este El. Nu, domnilor! Este vorba de Cuvânt. Cuvântul mișcă; Lumina este cea care pornește mecanica, dându-i dinamica. Când dinamica vine la mecanică, totul intră în mișcare. Așa este. Luați Cuvântul! Nu uitați că dacă este doar o piedică mică, un lucru cât de neînsemnat, nu va porni.

Lăsați deoparte orice greutate, orice ism, orice crez, astfel ca Dinamica, Duhul Sfânt, să poată curge prin Cuvânt ca să-L legitimizeze; ca să dovedească că acesta este Cuvântul făgăduit pentru această zi. Atunci, micuța Biserică a lui Dumnezeu se va ridica în picioare, ca un avion cu reacție, și își va lua zborul spre cer pentru a se întâlni cu Domnul ei. Așa este, dar nu va merge până nu vom face acest lucru. Nu, domnilor.

Acest lucru îmi amintește de o altă istorioară. Un prieten de-al meu locuiește în Carlsbad, New Mexico, unde noi am ținut o predică. Acolo este o peșteră ce coboară aproape o milă în pământ. Foarte mulți oameni au intrat acolo, dar eu nu m-am dus niciodată s-o văd pentru că sunt mulțumit aici. Dorința mea este să mă duc în sus, nu în jos.

Acest prieten s-a dus în peștera aceea împreună cu fetița și băiețelul lui. Când au ajuns chiar jos, ghidul a stins lumina așa că dintr-o dată s-a făcut atât de întuneric încât nu puteai să-ți deslușești nici mâna. Micuța fetiță s-a speriat și a început să strige: „Este întuneric! Oh, este întuneric!” dar fratele ei, care se afla chiar lângă ea, i-a zis: „Nu te teme, surioară, pentru că aici este un om care poate aprinde lumina.”

Aleluia! Ce va face micuța Biserică? Nu va îngrijorați, căci există un Om care poate aprinde Lumina: Domnul Isus Hristos. O, da, Domnul Isus Hristos o poate face.

Acei magi bogați, din zilele nașterii Lui, au fost orbiți de strălucirea Ierusalimului, când au ajuns acolo întrebând de Împăratul de curând născut; teologia acelor preoți nu i-a putut ajuta să-L găsească, dar când s-au întors și au plecat de acolo, Lumina vieții veșnice li s-a arătat din nou iar ei au putut s-o urmeze.

Oamenilor de afaceri, nu priviți la strălucirea acestor organizații ci țineți-vă de Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că El este singurul care vă poate conduce la Lumină.

Nu te teme, surioară, căci acolo este un Om care poate aprinde Lumina. Da, este un Hristos care poate face Cuvântul viu, exact ca atunci, legitimându-Se ca Același ieri, azi și în veci. Credeți aceasta? Haideți să ne ridicăm.

Dumnezeule, în dimineața aceasta Te rog să aprinzi Lumina și pentru mine, pentru că cred Cuvântul; cred mecanica, dar aș vrea să îmi dai și Dinamica, Doamne. Ridicați mâinile și strigați către El: „Doamne, Te rog să-mi aprinzi Lumina!”
Prietenii, aici este un Om care poate aprinde Lumina.

Noi suntem roși de comunism și mâncați de tot felul de lăcuste ale organizațiilor, dar acolo este un Om care poate aprinde Lumina. Acel Om este însuși Duhul Sfânt; este Isus Hristos proslăvit.

Doamne Isuse, atinge fiecare din aceste mâini ridicate, și nu doar pe ele, și coboară jos, în inimile lor și aprinde Lumina Evangheliei, în Numele lui Isus. Amin.

- Amin -